

בוצין. קרא קטנה, כלומר
 כשהיא קטנה ויכרת אם
 נגלת לשנ (דפ"ר). רובא
 דמינבר. רוב הגולה לעינים
 (דפ"ר דה). אמר לה, למלתא,
 אק חזית דלא מקביל
 מרות. ללא מקבלי מרותא,
 שאין מכיין רבן שום טובה
 שלום עושה לה (דפ"ר)
 לגרמיה הוא דעבד.
 יחיד הוא דגבר ואין הלכה
 כמותו (שבת לח).

[illegible]

ש גברא הוא ועוד הא דקאמר קטן מאטרפ היינו אפי' בלא חומש
לין בעליה צפרקי דרבי אליעזר (פ"ה) דקאמר בשלשה מעשרין את
יון עגולה וכו' ואין מוכר שם שיהא הקטן אחוז הפס' והתם נמי
ממר בירושלמי א"ר יוסא^(א) זמנין אכלית עס ר' חלפתא אבא ועס ר'
ממשעם דלהצטרא לזמון לא ערדין עוצדא עד שיביא שתי שערות
רה לא לתפלה ולא לזכרת המזון וגם היה אומר ר' שגס רבינו קטן
ה והלבקן אפי' חומש בידו לא ממני דפרישניו כיון דלא אהתיק אפס
שמע שמעדין עליו גם בשלשה כדרייתא וליכא מאן דפליג ויה לזון
לה ולשלשה עד שיביא שתי שערות כעוצדא דר' יוסי ברבי חלפתא
ר"י דגרס התם קטן נס"ת כלומר סניף לקריאת התורה קאמר
ומר הכל עולין למנין שבעה אפי' קטן אפי' אשה אי לא הוה משום
וחומש מאטרפן אפי' לתפלה היינו דוקא העשוי בגליון אבל חומשין
אנין אבל תרי לא כדקאמר גבי עוצדא דר' אליעזר ור"ת פי' דההיא
הווי' ר"ב' וכו'. ואם תאמר היכי דמי אי הוו קטנים פורחים
באומניו עלייהו קא ממני' להו כי היו קטנים עוצדא אלא לנסותניהו
למזוניהו. והכי הדיקא ששאר שאלך ירק או סתה כוס ר"י מאטרפן
כדלומר דהיינו דוקא לזמון עוצדא אבל לשלשה לא מאטרפי דהרי
שנים שאכלו פת ואחד ירק מזמנין וכן פסק ר"י בתוספתו והשר
עלה התם ממני' כדפן שמעון בן גמליאל כלומר ורצנ' פליגי דלא
דהכא א"ר יוחנן דלעולם אינו מוילא עד שיאכל כזית דגן הא
שלמי קא"ר יוחנן לעולם אין מזמנין עד שיאכל כזית ומשמע אפי'
יש לעשרה אפי' איכא שנים ושלשה ששמו מאטרפין ושתייה בכלל
זמנ' ששם אכל כזית דגן שיכול להוילא אף אחרים שאכלו על השוצע
ייתא דהא אמרינן צפרק מי שמתו (ד' כ:) תבא מארה למי שאשתו
א אציו אלא צדאכל אציו כזית דלמי קטן דרצנ' שהגיע לחייו
אציו יכול לטערו ופרש"י דמחויב דרצנ' מחויב קרינן ביה אלא

[illegible][illegible]